

Khó nhang trong bu i chi u thu

Tác Giả: V ng Văn Quang

Thứ Năm, 20 Tháng 11 Năm 2008 14:33

Th ng cu Long là con m t. Con đ c m i đúng, vì trong ti ng Vi t, con m t là ch m t c u con trai trong gia đình có t hai con tr lên nh ng ch có m t con trai. C u ta s đ c g i là con trai m t. Con đ c thì khác m t chút, là con đ c nh t, không có anh ch em nào c . Dù năm nay Long m i lên năm tu i, nh ng xem cung cách c a b m nó thì có th kh ng đ nh: Long là con đ c.

B Long là ch t ch h i đ ng qu n tr c a m t công ty nhà n c. M Long cũng ch c y, nh ng là doanh nghi p t nhân thu c lo i l n và thành đ t. Hai ng i hi m khi g p nhau ở nhà, nói chuy n thì càng không, th i gian h g p nhau duy nh t nhà là lúc đi ng . Có l , h s ng đ đúng v i nghĩa đen. Lên gi ng. Và ng . Ch ng bi t tr c lúc th c s chìm vào gi c ng h có nói gì v i nhau không. Sáng ra, h v i vàng làm v sinh cá nhân. V i vàng thay qu n áo. Và v i vàng ra kh i nhà. Ai cũng v i. M i ng i v i m t ki u.

Th i x a, th i phong ki n, ng i ta g i ng i làm vi c nhà là con sen, bà vú, bà b p, sop ph ... , tùy theo ch c năng công vi c mà g i. Nh ng nói chung là ng i , “k ăn ng i làm”. Nh ng nói g n là ng i đi . G n n a, ng i i .

Ngày nay ng i ta g i là ôsin, hay t nh h n m t chút là ng i giúp vi c. Nhà Long có hai ng i nh th . B Long g i là ôsin. M Long g i là ng i giúp vi c. Đ y là Long nghe đ c nh ng lúc h nói chuy n v i b n, hay ai đó, qua đ n tho i.

M t ng i chuyên vi c nhà nh đi ch , n u n ng, quét d n, gi t giữ v.v... Đây là ôsin, Long nghĩ th .

Ng i còn l i là ng i giúp vi c. Đ ng nhiên r i, vì có cách g i nào n a đâu. Th ng Long xem ra cũng bi t thiên v ra ph t. Giúp vi c rõ là có m t cái v gì đó đằng hoàng t t h n ôsin. Ng i này “chuyên trách” cho Long. Thay đ , t m r a, cho ăn (g i là gi c ăn m i ph i, vì th ng Long kh nh l m), đ a đi “h c”. Long h c tr ng đ i h c ch to, m y tháng n a m i t t nghi p - nói theo cách c a ch giúp vi c. Long không thích g i nh th . Đi h c là đi h c, dù là m u giáo.

Không có gì quá đ c bi t, nh ng trong nhà, Long t ra g n gửi thân thi t v i ch giúp vi c h n c , hình nh trong danh m c công vi c, ng i “chuyên trách” th ng Long có c m c “h u

Khói nhang trong buổi chiều thu

Tác Giả: Văn Quang

Thứ Năm, 20 Tháng 11 Năm 2008 14:33

---

chuyện”. Một phút chốc chốc đùa. Trời sao mờ trắng chốc đêm mờ hiên ra, rồi còn lúc tròn lúc méo, trời sao con trai không mờ c vấy, trời sao gà rồi gáy, trời sao cá biếc b... vân vân và vân vân, đây là những thanh trời sao bình thường, còn vô khối những thanh trời sao mà khi Long hỏi, chốc giúp việc đỡ một tí tai, rồi buồn lén mắng nó: “Hỏi nào!”

Chốc cần thanh a mãi những cái trời sao lơ lửng, chốc giúp việc cũng xong là pho bách khoa toàn thư phổ thông. Thanh Long gật gù quý mún chốc giúp việc một phần cũng vì thế.

Hôm nay nhà Long thay toàn bộ cửa kính, rồi đi mua cửa hãng Euro Window. Vội mà bộ Long có vẻ vẻn vẹn a vậy, ông còn đòi lắp thêm “giống” cho một tấm kính. Bộ Long mua mua là chê bai Việt Nam, xã hội lạc hậu, dân trí thấp. Đương nhiên xá bụi mù, giao thông vô tổ chức vô luật lệ, những dân vô ý thức. Những cái ngoài á...! Những cái, không khí nhím bụi n trộm trộm. Những cái ngoài á...! Chết những thanh phẩm không đỡ m bụi o, bát nháo, thanh giếc vàng thau lén lén. Những cái ngoài á...! Bộ Long đi những cái ngoài nhím u nên có vẻ nhích cái gì bộ Long nói cũng đúng và đúng.

Nhìn chung, nhà Long vẻ môi trường bên ngoài nhích một tí c đ o. Không một hạt bụi hay tiếng ồn, dù kh, có thể lọt vào nhà. Các loài côn trùng thì đáng có một xuất hiện trong nhà Long. Nhà kín, những thanh thông gió hợp lý, khoa học, rồi đi các loài lồi to lồi nhích ngăn côn trùng các c. Cũng thanh thanh có con thanh sùng, hay con thiêu thân vô tình lọt vào, những chốc một hai nhất mostlife là xong. Sạch sẽ đẹp tuy nhiên.

Buổi sáng hôm nhà Long lắp cửa kính mới, đẹp chi u, có con bươm vàng rất to và đẹp đẹp đẹp u bươm u cửa phòng bếp. Hai cánh bươm c chốc p xòe, chốc p xòe. Con bươm đẹp một cách kì lạ. Cũng phải thôi, bươm to thì đương nhiên đẹp. Chốc hiểu lí do gì con bươm chốc bươm u cửa nhà Long mà đẹp, những thanh Long chốc thanh c m c v dĩ u này. Nó thích lắm, suốt buổi chiều c say sả ng m. Đẹp rồi, con bươm bay đi đâu một, thay vào đó là hàng đám thiêu thân bay lơ lửng vì thanh ánh sáng vàng đẹp ra t bên trong. Chốc giúp việc bươm một phát vào cái nút bên cửa nh c a. Lắp cửa cửa n b ng s t bên ngoài lắp cửa kính t t ch y xu ng. Long hỏi chốc giúp việc, con bươm đi đâu. Nó vẻ nhà nó chốc đi đâu. Bươm cũng có nhà à? Ai chốc có nhà, con gì chốc có nhà. Rồi chốc hát, con chim có t, nh ta có nhà, chim mà một t... Thế sao ông già ăn xin bên kia đương nhiên ng d i hàng mái hiên? Thì... thì hàng hiên là nhà ông y. Thi u gì ng i đ la hiên. Tí n a thì nhà chốc cũng phải d n ra đ la hiên y ch. Đ la hiên là gì h ch? Là... những hàng hiên, mái hiên. Những chốc nh ông già kia ng, ng i ta còn g i là Hô ten đ la hiên. Trời sao nhà chốc phải d n ra đ la hiên? Em chốc tin. Thanh đ y, em chốc a hi u đ c đâu, còn nhím u thanh chốc có nói em cũng chốc hi u. Những cái gì mà nhím u h ch? Em chốc a hi u thì chốc nói cái là em hi u ngay. Chốc giúp việc kéo thanh Long vào lòng, chốc âu yếm xoa đẹp u nó, bụi o, chốc gi i thích hay ai gi i thích thì em cũng chốc thanh hi u đâu. Có những thanh mà chốc có ng i l n m i hi u. Rồi em s l n, em s hi u.

Khói nhang trong buổi chiều thu

Tác Giả: Văn Quang

Thứ Năm, 20 Tháng 11 Năm 2008 14:33

Sáng hôm sau, thằng Long có tình dục sớm. Mẹ mất là nó tốt ra khỏi giường, đứng ngay bên cửa sổ. Lốp cửa sổ t chửa kéo lên. Bó nó đã đi từ lúc nào. Chó giúp việc chửa t. Còn có tiếng nà a mĩ t i giđ đi h c. Mẹ thằng Long catáp c p nách t trên l u đi xu ng. Mẹ nó m c juúp, đđ gi y gót cao. Tiếng gi y m nó gõ lên t ng b c c u thang thánh tha thánh thót nh ngh sĩ piano gõ ngón tay lên phím đàn. C p, c p, c p, c p... hay i là hay, thằng Long nghĩ t.

Vào phòng b p, m nó vi t m y ch lên chi c b ng mica b ng chi c bút đ treo l ng l ng bên c nh b ng. Chi c b ng treo ngay phía trên k b p, g n ch p hút khói, là ch đ nhìn th y. Phòng b p nhà thằng Long kiêm luôn phòng ăn. Có k b p, t b p ch y vòng, có c qu y bar mini. B bàn ăn kê gi a phòng. Nói chung là sang tr ng và có gu.

Thằng Long bó o, m bó m cho l p c a s t cu n lên cho con xem bó m. Đi. M ra đi m. Sáng ngày ra đã m v i ch m. B m v i ch bi c. V v n. Ch t cho chúng nó nhòm ngó. M thằng Long v i vĩa - không nhìn vào nó - v a đi r o ra c a v a nói, dù nó mu n m nhìn nó l m, m t tí thôi, cũng đ c.

Long b p bó đánh v n dòng ch trên b ng. M nó đ n ch giúp vi c cho nó u ng thu c ho. Còn đ n thêm, n u nó s t thì đ nó nhà, không ph i đi h c.

Chó giúp việc v n ch a t i. Thằng Long th nh tho ng l i ra t l nh, chui đ u vào. C ch c ch c nó l i l p l i thao tác đó.

Khi chó giúp việc đ n, thằng Long v i bó o ch cho c a s t ch y lên. Con bó m vàng ch a t i. Ánh n ng s m xiên xeo xéo vào gi a phòng r i đ ng l i l p loáng chính gi a chi c bàn ăn hình oval b ng g c m lai, thằng Long nhìn th y nh ng h t b i li ti đ hình đ ng đan quy n vào nhau, có lúc còn đ i m u, đ p i là đ p. Hay th t, nhà mình mà cũng có b i. Nh ng đây là b i b y m u. B i b y m u ch c là b i s ch, không nh th b i th ng. Long say s a nhìn lu ng n ng. Sao n ng mà cũng đ p th nh.

Chó giúp việc h i nó, trong ng i th y sao. Thằng Long c m tay ch dí vào trán nó r i bó o, ch s trán em mà xem này, mát i là mát, ch s t đầu, nh. Th c ra, c n s t đang đ n v i nó. Dù c ghìm, nh ng nó v n húng h ng ho. Và m i l n nu t n c b t là m i l n c h ng đau bu t.

Khói nhang trong buổi lễ cúng gia tiên

Tên: Nguyễn Văn Quang

Tháng 11, Năm 2008 14:33

Nhưng nó mua nên tôi rất ngạc nhiên.

Trước tháng Long học là trước tháng Quế, một tháng trước dành cho gia đình. Gia đình là Quế, nhưng học sinh toàn quốc là Việt, chính xác là tới 97% học sinh quốc gia Việt. Chỗ chỗ Quế, đây là đồ chơi học phí. Học phí Quế. Trước năm học sinh tôi cấp mua giáo trình. Các cấp học khác chỗ biết sao, nhưng học mua giáo trình tháng Long, bây giờ nó mua tháng cũng tôi hai nghìn đô la Mỹ. Ý thì mà vẫn học chứ không đăng ký sớm. Chỗ hiểu người ta làm gì với số tiền đó cho mua học sinh mua giáo. Nhưng đừng nghĩ chỗ ai cần hiểu đó.

Chỉ giúp việc số trán tháng Long, gửi gắm. Rồi chỗ lấy thuốc cho nó uống. Thuốc viên màu đỏ, rồi sirô ho ngọt khế chua. Tháng Long nhận mua, cấp uống bệnh học thì học gì chỗ giúp việc đưa. Mua lát sau, chỗ cấp nhiệt độ cho nó. Có chỗ làm mua việc theo chỗ đơn giản chơi mica. Xem ra, một tháng Long cũng chu đáo như một người mua bình thường. Khi xem cấp nhiệt độ, chỗ giúp việc giải nghĩa. Chỗ trả lời, số trả lời. Số cao ý chỗ. Tháng Long hỏi, sao mãi con bệnh vàng chửa tôi, học chỗ? Đỡ chỗ gửi đi báo cho giáo viên, rồi gửi taxi đưa em đi khám. Thay vì trả lời tháng Long, chỗ giúp việc tôi đưa bệnh ngón tay liệt kê nhưng việc phải làm.

Tháng Long đi khám bệnh viện Quế Việt - Anh. Người ta lấy máu nó để xét nghiệm, lấy nước tiểu để xét nghiệm. Thôi thì kính thưa đồng kính gửi các loại xét nghiệm. Lúc lấy máu, Long số. Đau nhức. Nó không có dấu hiệu nguy hiểm mà xuyên qua chỗ cấp cho nó ngủ, chỗ còn đau học. Bà bác sĩ báo Long báo ho, số do viêm phổi. Bà kê đơn thuốc rồi đơn dò chỗ giúp việc rồi ký. Bà báo phải uống thuốc để liệu, để 10 ngày, bệnh này thì con không chữa trị để thành mãn tính học.

Khi hai chỗ em về tôi nhà là đã gần trưa. Nhưng trời nên gay gắt, không thấy học học bị bị mua bay bay đan quyện nhau như học ban sáng. Con bệnh vàng vẫn biết tắm tích. Chỉ giúp việc kéo rèm cửa, chỗ học nhiệt độ trong phòng, rồi lấy cháo trong bình cho Long ăn. Mua học nấu, là một học nó cảm thấy như bị tra tấn. Mua khi cháo trôi qua học, nó thấy đau bụng, bệnh rất. Nhưng nó ăn, vì chỗ giúp việc báo, nó ăn học tô cháo, con bệnh số tôi thăm nó. Nó tin chỗ, vì chỗ chỗ nói với nó bao giờ. Hay ít ra là nó nghĩ thế. Tháng Long ăn học cháo, rồi uống thuốc. Chỗ mua lát sau khi uống thuốc, nó thiếp đi ngay. Nó nằm lăn ra ngủ ngay trên chiếc bàn ăn học mua lại

Khi tháng Long tỉnh dậy, chỗ đưa học trước đã chỗ quá hai giờ. Ít khi tháng Long ngủ trưa nhiều thì, nhưng hôm nay có học nó ngủ một giờ dài như vậy là vì quá mệt. Con số học sáng đã

Khói nhang trong buổi chiều thu

Tác Giả: Văn Quang

Thứ Năm, 20 Tháng 11 Năm 2008 14:33

Y đi c a nó khá nhi u năng l . Ch a k , trong thu c ho, b t k lo i gì, bao gi cũng có ch t gây ng .

T trên bàn bò xu ng, Long ch y ngay t i bên c a s . Nó vén rèm c a nhìn ra. Ô kìa, con b m vàng r c r , to t ng, đ p i là đ p đã đ u ó t bao gi . Hai cánh c a nó v n ch p xòe ch p xòe liên t c. Chào mày nhé, t sáng t i gi mày đi đâu th , ch c mày cũng ph i có vi c gì đó c a riêng mày ch , nh . À, mà mày t i lâu ch a v y, ch tao lâu l m không, cho tao xin l i nhé! Mày bi t không, ít khi tao ng quên l m. Tao đi ng cũng nh th c đ y đ u đúng gi , chu n xác nh cái đ ng h Th y Sĩ m vàng c a b tao ý. Cô giáo khen tao nhé, ch Lan giúp vi c cũng ph i khen tao nhé. Tao là ng i đ ng h ... nh , có ng i Nh n này, ng i Cát này, ng i Tên L a này, ng i đ t bi n các ki u này..., nh ng ch có ng i Đ ng H nh ... à, đúng r i, không có c ng i B m n a. c gì tao bi n thành b m, thành ng i B m, tao cũng s bay đ c nh mày, bay l n tho i mái ngoài kia. Tao v i mày...

Th ng Long c đ ng nói chuy n say s a v i con b m. Ch giúp vi c rón rén đ n sau l ng nó, ch ng i ng i đ u nó r i kh h n h n mái tóc nó. Nó bi t nh ng c làm nh không. T i gi ăn b a x r i Long, ăn xong còn u ng thu c. Nghe t i ăn, th ng Long rùng mình. Nó nu t n c b t, c h ng v n đau rất nh ph i b ng. Thôi, b b a này đ c không ch , con đau h ng l m, thôi, con u ng thu c thôi, cho con b b a này, nhé! Ch ng ai đ y, ch ng ai b o, nh ng t nhiên th ng Long có ki u x ng hô nh v y v i ch giúp vi c. Nó g i ch là ch , và x ng con. Không b b a đ c đâu, không ăn mà u ng thu c, đau d dày ch t, bác sĩ đ n r i, viên này thì sau ăn, viên này u ng gi a b a, ch có viên này là u ng đ c tr c lúc ăn, thôi c lên, đ ng nào thì b m cũng đi có vi c r i. Th nào Long ăn xong, u ng thu c xong, nó cũng quay l i... Ch giúp vi c đ dành Long. Th ng Long đang nhìn ch , nói chuy n v i ch , v a th y ch b o “b m đi có vi c” nó quay ngo t l i nhìn b u c a s . Qu là con b m đã bay đi. Th mà ch giây phút tr c đây, nó còn đ ng đó x p xòe đôi cánh nghe Long nói chuy n.

Cu i cùng thì Long cũng nu t xong n a tô cháo. Trán nó đ r c, má đ h ng, c b m t nó đ ran, ph n vì ăn tô cháo nóng, ph n vì c n s t trong ng i nó đ ng nh ngày càng cao. U ng xong m y viên thu c, th ng Long t t ngay xu ng gh , ch y v c a s . Đúng nh ch giúp vi c nói, hình nh con b m tranh th lúc Long ăn và u ng thu c, nó ch y đi đâu đó vì công vi c riêng. Xong xuôi, nó quay l i ngay. Mày v a đi đâu v th ? Đi nhanh nh , không b k t xe à? À, mà mày bay c mà, có ph i đi xe máy đâu mà k t xe, nh ! Tao c làm nh loài nào cũng nh loài ng i ý, nh . H i m t tí, b c chân ra đ ng m t quãng cũng xe máy, ô tô. Đ y là ch a k tàu h a tàu th y, máy bay. Mày bay su t nh th , ch c ch hay g p máy bay, nh . Có khi mày ch bi t tàu th y tàu h a đâu... À, có bao gi b k t máy bay không? Đã bao gi mày th y k t máy bay ch a? Th ng Long c say s a nói chuy n v i con b m không bi t chán. Nó đ t h n đ u, áp má lên b c a, lâu lâu, m i, cu c u l i đ i bên. R i l i nói. Mà có khi con b m thích nghe th ng Long nói chuy n th t cũng nên. Nó v n đ ng nguyên, ch ch p xòe ch p xòe đôi cánh.

Khói nhang trong buổi chiều thu

Tác Giả: Văn Quang

Thứ Năm, 20 Tháng 11 Năm 2008 14:33

Chị giúp việc ngấm thếng Long từ phía sau. Tôi lúc uống nó thuở c xong thì đi giờ, gần hai tiếng đồng hồ trôi qua rồi chị ít đâu, vậy mà nó vẫn nói liên tục. Hay là nó bị mê sảng như? Trẻ con sốt cao quá thì ng hay mê sảng.

Chợt chị cảm thấy hơi thở của mình thở ra nóng. Chị cũng thấy hơi đau đầu khi nuốt nước bọt. Không như chị bị lây sốt viêm phổi của thếng Long. Nghĩ vậy rồi chị hỏi mẹ mẹ con. Chị nghe ai nói ho, sốt do viêm phổi của mà lây, nhất là là tôi trẻ con sang ngấm i n. Nghe rõ ràng là mình cũng hâm hấp sốt thốt rồi, chị lấy mu bàn tay khẽ dẹt lên trán. Nóng lắm! Hay là thành phố này đang có dịch sốt viêm phổi của?

Bà ăn củi trong ngày của thếng Long từ mấy hôm nay chín giờ rồi. Hôm nay cũng thế, ăn xong nó là uống thuốc rồi ngoan. Nó chăm uống thuốc mà dù nó cũng rất kinh sợ thuốc. Nó chỉ mong khi ốm, đỡ đỡ rồi rồi rồi, rồi có các bệnh. Nó sợ cho các bệnh nghe với con bệnh vàng của nó. Giờ này, con bệnh cũng đã “về nhà” rồi, Long biết thế, nên uống thuốc xong là nó lên giường ngủ, không cần chị giúp việc như khi. Bà mẹ nó vẫn chưa về. Chị giúp việc ngồi bên đầu giường nó, kể chuyện Tấm Cám. Chị đã kể chuyện này cho nó hàng trăm lần rồi. Câu chuyện chị nghe ra làm sao. Khi ngấm i n mấy hôm nay, nó càng chị thấy ra làm sao. Nó nhảm nhí, giờ vậy. Chị giúp việc gọi nó hai ba lần, không thấy trả lời, chị tin là nó đã ngủ. Chị kéo chăn đắp lại cho nó. Xong xuôi, chị ra về. Khi chị về, bệnh thếng Long vẫn chưa về. Đây cũng là điều bình thường, gần như thông lệ.

Chị còn mình Long trong căn phòng tối om (phòng riêng của nó). Nó lật chăn, tắt đèn, tìm cái remote để mở tivi, tìm kênh CartoonNetwork. Chán. Chị có gì hay. Kênh Bibi, rồi kênh Animax... cũng thế, toàn phim nó xem rồi. Mãi mà bệnh nó vẫn chưa về. Nó mong bệnh quá. Ngày nào cũng mong như thế. Rồi ngày nào nó cũng quên với rồi mong chị về. Và ngày nào bệnh nó cũng chị về khi nó đã ngủ say.

Sáng nay, dù đã dậy từ lâu rồi, nghe thếng Long vẫn nằm trên giường. Nó chỉ buồn ra khỏi giường, vì ra cũng chỉ để làm gì. Giờ này con bệnh của tôi đâu. Nó biết thế nên cảm ơn mẹ. Nó nghe loáng thoáng giọng mẹ nó, chắc là nói với bệnh nó, rồi chị Lan gọi đi n báo ngh, vì chị cũng bị sốt. Sốt cao lắm. Nó là nghe giọng bệnh, bệnh nó nghe ít hôm, chị chị Lan khi... Mẹ nó quát mẹ tôi, nghe là nghe thế nào. Bà Lan (tên bà ôsin, làm các việc nhà) có thể lo được. Thếng Long cũng có thể lo được - tiếng bệnh nó - trẻ con Tây chúng nó lo thì bé tí, chị là thiếng Long không được như lũ trẻ Tây. Gì cũng Tây. Tây, tây, tây... Không thấy bệnh nó nói gì thêm, chắc bệnh nó là về rồi.

Khói nhang trong buổi chiều thu

Tác Giả: Văn Văn Quang

Thứ Năm, 20 Tháng 11 Năm 2008 14:33

Đây là dịp hiếm hoi nó thßy bß mß nói chuyện với nhau. Vì chß Lan giúp việc nhà - đißu này cũng hiếm hoi - nên bß mß nó mới có dịp nói chuyện với nhau.

Rßi nó nghe mẹ dặn dò bà Lßng cái gì đó với nó. Rßi mẹ cũng với vã đißt. Hôm nay, có vẻ như mẹ còn với vã hơn mẹ khi. Nghe tiếng gót giày là nó biết.

Sßim lßng lßi bao trùm trßi ngôi nhà rßng lßn.

Thßng Long chß ra khỏi giường khi bà Lßng gọi. Bà tßng nó với nßng, nên gọi to ßi là to. Thßng Long vào toilet, đánh răng rửa mặt. Khi xuống phòng bếp, nó đã thßy tô cháo đặt trên bàn, cùng một gói thuốc các loại, đặt bên cạnh. Tiếng bà Lßng từ trên sân thßng với ngßng xußng oang oang (chßc bà đang phải qußn áo) báo thßng Long ăn xong rửa ußng thuốc. Trên chiếc bàn mica, dòng chß rßt đẹp của mẹ nó với ngay ngắn nhßng lßi dặn dò mà nßu như không dặn thì thßng Long cũng biết sắp phải nhß thß, nhß thß. Rß ràng là mẹ nó với t cho nó chß không phải với t cho chß Lan như mẹ khi. Chß mẹ nó đẹp thßt. Đẹp hơn cả chß cô giáo nó. Thßng Long cảm ngßo o cảm hßt bên nß sang bên kia để ngßm nghĩa nhßng con chß của mẹ.

Hôm nay, bữa trưa đã qua lâu rồi mà con bß mß với chß a tßi. Lßnh, hay con bß mß cũng sắp nhß chß Lan. Không, bß mß không sắp nhß ngßng...! Hay là tßi nó quên ußng thuốc nên con bß mß không tßi? Thßng Long chßy dặn thùng rác trong góc nhà, lấy chân đẹp cho nßp thùng mẹ lên rồi ngß vào trong, nó nhìn rõ, tßng với thuốc đã bóc trong đó. Rß ràng là nó ußng thuốc rßt ngoan như lßi chß Lan khen nó mà, sao bß mß chß a tßi nhß. Ngßm nghĩ mãi rồi thßng Long cũng thißp đi. Nó nßm ngß trên chiếc ghế bß bàn ghế ăn. Nßm mới cái lßng, còn hai chân buông thßng.

Gißc ngß trưa của thßng Long ngßn và không sâu. Trong giấc ngß, nó cảm thßy chßp chßn, lúc thì con bß mß, lúc thì chß giúp việc. Có lúc nó thßy “hai ngßng”, chß giúp việc và con bß mß, chßy chßi đùa với nhau trong công viên. Cái công viên mà mẹ y lßn chß Lan đã đưa nó tßi chßi. Cùng nó tßnh hßn, mẹ hỏi vã ra nhß tßm, nhßng không phải là thß mẹ hỏi của ngßng i khße. Con sắp t trong nó với chß a có dịp hiếm hßu thuyßn gißm. Thßc ra, thßng Long chß mới thißp đi một lát, chßng mẹ i lßm phút là cùng. Không thßng i đó là một giấc ngß. Long với vã tßt xußng ghế, rồi chßy với phía của sß. Nó gßt tßm rßm sang bên, ngß bên nß rồi bên kia. Với không thßy con bß mß đâu.

Có lẽ mình nên ăn luôn bữa xè, ăn xong uống thuốc, thế nào con bọm cũng sẽ tỉnh. Mình ăn, uống thuốc ngoan thế chứ mà. Thế ng Long lại hỏi đồ cháo thế bình thường ra tô. Nó rót chén gạo, nhúng không thế ăn hết tô cháo. Có lẽ nó đồ cháo ra hỏi nhieu. Rồi nó uống thuốc, đứng đứng chén gạo. Sau đó nó kéo ghế ra sát chén gạo, ngồi ch.

Thế ng Long ngồi ghế trên ghế, đứng ngo ngo sang mặt bên, trông rõ tỉnh. Nó lại m. Trong m, nó thấy con bọm bay chập chập trên trần nhà. Con bọm bọ nó rờng, nó chén uống đồ thuốc, chén ăn và uống thuốc đúng giờ, chén ngoan... Long giật mình tỉnh dậy, nó lại kéo rèm, lại ngó nghiêng. Chén thấy gì. Thôi đứng rồi, hình như mình bọm mặt mặt bữa thuốc, thế nào. Thế ng Long chén ra chén thuốc, kéo ghế, đứng lên mặt. Nó lôi cái chén thuốc mà hôm đi khám, chén Lan đã mua. Nó như đúng là chén thuốc này. Nó còn như chén uống gạo. Viên con nhúng uống sau ăn, viên vàng hình lục lăng này uống giờ bữa, còn viên trắng này uống đồ chén ăn... Thôi, uống luôn cho bữa tỉnh, khỏi quên. Thế ng Long nghĩ thế, rồi nó nhét trắng viên thuốc bọ vào mặt. Ban đứng, vui quá quên lấy nước, nên nó nuốt chén. Nhúng nuốt thế, nhúng buột lên tỉnh đồ nh đứng, nó chén không nên ra thế nh rót nước rồi mang ly nước quay lại chén đồ thuốc, uống mặt cách mê mê, hết viên này tỉnh viên khác. Lần này, chén chén con bọm sẽ tỉnh thăm nó.

Chén Lan không nghe chén sẽ tỉnh nhanh và mạnh như thế. Nó quát khi chén không thế ngó dậy. Chén chén này đây, suốt thế sáng hôm qua tỉnh giờ, trong căn buồng thế bình dân, giá bình dân Việt Nam. Chén nhúng lúc chén uống thuốc, chén mặt chén gạo ng dậy. Mặt tháng tỉnh chén chén thế ng Long có thế thế 80 tháng thế là ghen bọ năm cho căn buồng thế này. Quét thế khác chén Việt Nam

. Chén bọt chén và sẽ so sánh có phen ngộ nghệ chén mình. Năm đây mà chén chén nghĩ tỉnh thế ng Long. Mặt hai hôm mà chén như nó quá. Trong mặt giờ chén, chén thấy thế ng Long bay cùng với con bọm vàng. Thế ng Long cũng có cánh. Đôi cánh màu trắng, đẹp hơn chén cánh bọm.

Bà Lũng phát hiện ra thế ng Long nằm ghế trên sàn nhà, mặt bên là túi thuốc chén còn lại vài viên. Bà giật chân bành bịch xuống nền nhà, vò đứng bọt tai, vì bà không biết thế lí ra sao chén. Bà sẽ quá. Bà như là bà vón đồ mặt đồ nó, trong khi làm các việc. Việc nhà toàn nhúng việc không tên, lúc nào cũng bọn. Thế mà chén sẽ nh ra có mặt tí... Giờ chén là giờ, bà hét lên. Lúc này bà mặt sẽ chén ra rờng, bà đang đứng trong mặt căn phòng đứng đứng tỉnh nghi hiện đồ. Bà vón lấy chén đi tỉnh tho, đi tỉnh tho không dây “m bọng con” nên dùng hỏi khác đi tỉnh tho thế ng, lóng ngóng mãi bà mặt bọm giờ đồ chén xe chén chén. Lóng ngóng mãi bà mặt tra ra sẽ chén chén chén chén chén niên giám to tỉnh.

Khói nhang trong bu i chi u thu

Tác Giả: V ng Văn Quang

Thứ Năm, 20 Tháng 11 Năm 2008 14:33

Th ng Long t t đ ng d y. Nhìn xung quanh, toàn là các th máy móc l m t. Chai d ch truy n m i h t m t ph n ba, nh ng đã không còn nh gi t. Đ u mũi kim c a chai d ch c m sâu trong tay nó, mà sao nó không th y đau. Th ng Long ch m ch m, t t l n l quanh phòng, r i b ng nhiên nó bay lên đ c nh con b m mà ch ng c n có cánh. Nó bay sát tr n nhà. Ngó xu ng, nó nhìn th y nó đang n m. Không ph i ng , cũng ch ph i hôn mê. Tr ng thái này không m t v bác sĩ nào trên đ i bi t đ c là tr ng thái gì, ch có nó c m và bi t đ c. Lát sau, th ng Long th y m nó t i. Bà ôm l y nó, khóc lóc n c n . R i b nó cũng t i. Ông y cũng khóc. Đây là l n đ u nó th y b khóc. Ch c vì c nó n m l m d i kia là m t đ p đ c bi t, m t đ p hi m, hi m nh vì c ch Lan s t ph i xin ngh trong lúc nó cũng s t. Nh ng đ p hi m hoi y, b m nó th nào cũng s nói chuy n v i nhau, nh sáng nay. Long r t mong b m nó s nói chuy n v i nhau th t nhi u, ít ra cũng vì đ p này. Nh ng đ i u nó mong mu n không x y ra. B m nó ch ng h nói gì v i nhau. Ch là m nó thì khóc n c n , còn b nó thì nh khóc th m, dòng n c m t c tuôn trên m t ông mà không h phát ra âm thanh nào.

M i năm tu i, quan h x h i ch đáng gì, v y mà đám tang th ng Long đông ngh t. Hàng đàn xe con bóng l n đen sì n i đuôi nhau đi sau chi c xe ch quan tài. M t chi c xe l n cũng bóng l n m u tr ng b c. Th ng Long trong b c di nh đ t đ u xe c i toe toét. M t n c i h n c Qu c t . N c i c a ng i ch a k p bi t cu c đ i là gì. Ph i, ch khi không bi t gì v cu c đ i, ng i ta m i có n c i sung s ng, th a m n đ n th kia.

C n s t c a ch Lan đ t ng t bi n m t. Rõ ràng không ph i do tác đ ng c a thu c. Không có s t t nào c . Đang s t mê man 39 đ , đ t nhiên thân nhi t ch tr l i bình th ng. M i c m giác khó ch u do viêm ph qu n tan bi n. Th m chí, m t cú ho húng h ng cũng không còn. Ch th y kh e kho n h n bình th ng. Vào th i đ i m đó, th i đ i m ch Lan đ t nhiên kh i b nh, đám tang th ng Long cũng v a hoàn t t.

Ch v n t i thăm nó hàng tháng, đúng vào cái ngày y. T m hình th ng Long trên bia đá cũng chính là t m hình treo tr c mũi chi c ô tô ch quan tài. Bên d i t m hình, m t hàng ch kh c c n vàng r t đ p: Tr n T. Long 2001-2006.

Ch đ t c bó nhang, th p cho th ng Long ba nén, và nh ng ng i hàng xóm c a nó, m i ng i m t nén. Khói nhang l ng đ ng trong m t bu i chi u thu trong veo g i nên đ i u gì? N i bu n. Ph i, n i bu n. R i thì cu i cùng m i s trên đ i r t l i cũng ch là n i bu n. T i sao ch l i b ng đ ng lên c n s t đúng vào lúc th ng Long c n ch nh t. Đã không bi t bao nhiêu l n, ch t trách mình v đ i u này. Ch cũng s t nh nó, l i ch ng m y thi t tha v i cu c s ng này. T i sao ng i ch t đi không ph i là ch ? Cách đây ít lâu, ch cũng t ng có m t gia đình. M t ng i ch ng và m t đ a con trai, n u còn s ng nó cũng tr c tu i th ng Long. Nh ng t t c đ u tan bi n nhanh chóng nh th s ng khói v y. Ch ch ng bi t mình s còn ph i s ng bao lâu

Khói nhang trong buổi lễ đầu thu

Tác Giả: Văn Quang

Thứ Năm, 20 Tháng 11 Năm 2008 14:33

---

n a. Ch còn là s ch u đ ng, dù không sâu s c, ch cũng bi t đi u này. Linh tính mách b o r ng, ch s còn ph i ch u đ ng r t lâu.

Ch vài giây sau khi khói nhang bay lên, m t con b m vàng to b ng bàn tay tr con bay đ n đ u bên di nh th ng Long. Đôi cánh nó cũng ch p xòe ch p xòe nh quán tính c a m i loài b m, nh ng con này, ti t t u r t ch m. D ng nh nó, con b m y cũng đang im l ng và nghĩ v n i bu n đ i, gi ng ch .